

ת"פ 29857/03/14 - מדינת ישראל נגד ד ט

ת"פ 29857-03-14
01 נובמבר 2015

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

מדינת ישראל

נ ג ד

ד ט (אחר/נוסף)

המאשימה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ליפז סימני

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - מועלם

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שהוצג בבית משפט ב- 29.10.14, לאחר שכפר והחלה פרשת שמיעת הראיות. במסגרת ההסדר כתב האישום תוקן והנאשם הורשע בכך שביום 13.3.14 בשעה 2:00, בעת שאשתו א ישנה בסלון, הדליק את האור, השליך סיגריות, צעק וכן איים עליה באומרו שתלך לעבוד עם אריתראים שלה, והוא יהרוג אותה ואותם. כמו כן, שבוע לפני כן, בשעה 5:30 לערך, בעת שניגשה לחדר השינה כדי להתלבש, מנע זאת ממנה ובהמשך תקף אותה בכך, שאחז בחוזקה בידה הימנית ושרט אותה בצוואר, משך אותה לעבר חדר השינה והושיבה בכח על הרצפה.

כמו כן, כשבועיים לפני כן גרם נזק בזדון ל מכשיר ה טלפון שלה אותו השליך לעבר הרצפה וכתוצאה המסך נשבר - עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג, איום וגרם נזק בזדון לרכוש.

הנאשם יליד 76', ועברו נקי.

נתקבלו בענינו מספר תסקירים, מהם עולה שהוא בן 39, יליד אתיופיה, נשוי, אב ל- 3 קטינים. הורחק מהמתלוננת

ושומר על התנאים המגבילים, גם לא נפתחים תיקים מאז. הם התרשמו מאדם בעל יכולת קונקרטית מצומצמת, דבר שמקשה עליו לערוך התבוננות פנימית.

לאחר שנקלע לחובות נשלל רשיונו כנהג אוטובוס.

הנאשם הופנה למרכז דולב ברחובות לטיפול במניעת אלימות במשפחה, אך התרשמו כי אינו מגלה תובנה מעמיקה ולכן איננו מתאים לקבוצה טיפולית. לכן, שולב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן.

בשלב מסוים נמנע מלשתף פעולה ולכן לא באו בהמלצה בעניינו. בהמשך חזר בו וביקש להשתלב בטיפול, תוך שהביע מחויבות ולמעשה, מחודש יוני 2015 הוא משולב בטיפול, מגיע באופן מסודר ואחראי, אף שמתקשה לשתף בתכנים מעמיקים. מדובר במי שמתקף פעולה על פי יכולתו, תוך הבעה של רצון כן להיעזר בהם ולערוך התבוננות אודות דפוסיו וקשייו בקשר הזוגי.

כמו כן, עשה מאמץ להסדיר חובות על מנת שרישיון הנהיגה יושב לו, הוא פנה לצורך זאת לסיוע משפטי וקיבל עזרה. כבר בתסקיר מיולי 2015 המליצו לבטל הכרעת הדין המרשיעה ולהסתפק בצו מבחן.

הדין נדחה מאז ונתקבלו שני תסקירים נוספים. בתסקיר שהוגש בספטמבר צוין כי ממשיך לשתף פעולה ולאחר שבית המשפט הסיר המגבלות וצו ההרחקה, שב להתגורר עם אשתו.

הוא ממשיך להשקיע מאמצים להסדיר את חובותיו. שמעתי כי כיום רישיון הנהיגה הושב לו והוא עובד כנהג הסעות, הוא אף המציא תלוש משכורת (נ/1 ונ/2).

ביקשתי שיתקבלו הרשעות תעבורה, אף שלחובתו מספר הרשעות, מדובר בהרשעות בעבירות מסוג ברירות משפט בלבד.

בתסקיר האחרון שוב ציינו המשך שיתוף הפעולה שלו עם השירות.

הוא מביע יכולת לזהות בעייתיות באופן בו מתנהל בקשר הזוגי, הוא משתף בתכנים רגשיים, מגלה יכולת ראשונית במסגרת הקשר הזוגי, תוך התייחסות לפגיעה שהוא פוגע במתלוננת.

ב- 27.10.15 שוחחו עם המתלוננת שתיארה הטבה בהתנהגותו מאז שב הביתה. לדבריה, אינו נוהג באלימות והיא לא חווה איום מצידו. היא מתארת תקשורת מטיבה ביניהם, תוך שנאשם מצליח לשתף בקשיו ולערוך שיח אדפטיבי ברקע למשבר שחוו בני הזוג, מגלה תובנה באשר לצריכה והפגיעה שחווה ממנו. היא מתארת שינוי חיובי, גם בהתנהלות הכלכלית והוא משקיע משאבים להשגת יציבות תעסוקתית.

לאור האמור, חוזרים וממליצים על ביטול הכרעת הדין המרשיעה ואף הוסיפו תוכנית עבודות של"צ על פי המלצת בית המשפט.

התביעה מתנגדת באופן נחרץ על ביטול ההרשעה בשל מהות העבירות, ואף מפנה לרע"פ 7720/12 פלוני נ' מדינת

ישראל: באותו ענין בית משפט מחוזי ביטל הרשעה בעבירת אלימות במשפחה, לאחר שהנאשם הודה והורשע על פי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים, תקיפה בנסיבות מחמירות וכן תקיפת קטין וגרימת חבלה של ממש. מדובר במקרה שבו הנאשם אחז בחוזקה בצוואר בת זוגו, משך בשיערה והפילה ארצה. במ קרה אחר היכה את אחד הילדים בפניו ובראשו. במקרה שלישי כששני ילדיו לא חדלו לשחק נטל חגורה והיכה בהם. כמו כן, מקרה שהיכה בחוזקה בגב של בנו ששיחק בבלם היד ברכב. מדובר בעבירות חמורות בהרבה מאלו שבפני, בעיקר האלימות שגילה כלפי ילדיו הקטינים. בית משפט שלום נמנע מהרשעה, ובית משפט מחוזי הרשיע והבקשה לבית משפט עליון נדחתה, תוך שהוסיף שקיים אינטרס ציבורי ראשון במעלה להילחם בנגע האלימות בכלל, ואלימות בתוך המשפחה בפרט.

כמו כן, הפנתה להחלטה של מותב זה 37994-05-10, ורע"פ 5115/13 החזקת סם ודחית המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעה בהעדר פגיעה קונקרטית ממשית בעיסוקו, מהשונה מהמצב שבפני. וכן עפ"ג 27533-02-12 סוויסה נ' מדינת ישראל, שם היה מדובר בשתי עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, בית משפט שלום לא אימץ המלצת שירות המבחן והותיר ההרשעה על כנה, בית משפט מחוזי דחה הערעור והתייחס לכך שדווקא משום שהנאשם מורה, להרשעה יש מסר ציבורי חיוני.

כמו כן הפנתה לע"פ 30009-11-11 מדינת ישראל נ' גרמן סיאן, בית משפט שלום נמנע מהרשעה, תקף את אשתו בכך שאחז בשתי ידיה ועיקם את אצבעותיה, חבט בפניה במכת אגרוף ודחף אותה, איים עליה בעודו אוחז כבל חשמלי של מגהץ וסימן שיחנוק אותה, גרם לה חבלה של ממש, חתך בשפה. בית משפט מחוזי קיבל את ערעור המדינה והרשיעו, תוך שציין שהחשיבות המיוחדת בהרשעה בעבירות אלימות במשפחה, נוכח הפיכתה למכת מדינה, על מנת שזו תרתיע אחרים ולכן, למרות שהנאשם נע אחריות על מעשיו ועבר הליך טיפולי ממושך, מצאו שזה היה חלקי בלבד וכי עדיין משליך חלק מן האחריות על המתלוננת. באשר לאפשרות כי הרשעה תפגע באפשרות תעסוקה עתידית, ציינו כי זו אפשרות תיאורטית בלבד שכן ממילא איננו עובד.

המשנה לנשיא, כבוד השופט ש' לוין, פרט **בהלכת תמר כתב** (ע"פ 2083/96) קבע **קווים מנחים, שאינם ממצים, להימנעות מהרשעה, ככל שמדובר בהיבט השיקומי של הנאשם, ואלו הם:**

(א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם;

(ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה;

(ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד;

(ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים;

(ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות;

(ו) האם ביצוע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית?

(ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה; האם הוא מתחרט עליה;

(ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם;

(ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. (שם, בעמ' 334).

שונה המצב המתואר בפסיקה דלעיל, אם כן מהמצב שבפני, שכן הנאשם לא רק לקח אחריות, ועבר שינוי בתפיסה, אלא ממשיך לשתף פעולה באופן מלא בהליך הטיפול, ואין כל ספק כי בהיותו נהג ציבורי הרשעה תביא לפיטוריו, שכן אחת הדרישות היא תעודת יושר.

מבלי להקל ראש בחומרת העבירות ציינתי לא אחת כי דווקא לכשמדובר עבירות באלימות במשפחה, לכשהנאשם והמתלוננת וילדיהם המשותפים ימשיכו להתגורר יחדיו, מן הראוי להעדיף האינטרס השיקומי-טיפולי על אינטרס ההרתעה.

למותר לציין, כי אם הנאשם יפוטל יהיה בכך להעביר מסר שלילי במובן זה שירפה ידיהם של גברים אלימים לעבור הליך טיפולי, יהיה בכך לגרום למתיחות חוזרת, בעקבותיה קיימת אפשרות של פגיעה בשיקום של הנאשם, ובעיקר יהיה בכך לפגוע פגיעה ישירה במתלוננת וילדיהם הקטינים וזאת לאחר שהנאשם סוף סוף קיבל חזרה את רישיון הנהיגה וחזר לעבוד באופן מסודר.

אין ספק, כי מדובר במקרה חריג, אך בהחלט מדובר במקרה לו כיוון המחוקק כשקבע שניתן לחרוג לקולא מהמתחם העונשי הראוי משיקולי שיקום.

לאור האמור, אני מורה על ביטול הכרעת הדין המרשיעה.

ניתנה והודעה היום י"ט חשוון תשע"ו, 01/11/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

גמר דין

בהמשך לצוין לעיל, אני מטילה על הנאשם על פי המלצת שירות המבחן עונשים כדלקמן:

1. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.

מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו, להרשיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים.

2. אני מטילה על הנאשם לבצע 150 שעות שירות לתועלת הציבור ב מסגרת בית הדר, במרכז רפואי שיקומי באשדוד, בהיקף שלא יפחת מ - 3 ש"ש בפיקוח שירות המבחן.

במידה ויש צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח על כך לביהמ"ש.

מוסבר לנאשם כי אם לא יבצע עבודות השל"צ במלואן, ניתן יהיה להפקיע הצו, להרשיעו, ולשוב ולגזור את דינו לרכיבי ענישה נוספים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ט חשוון תשע"ו, 01/11/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

החלטה

הפקדון שהופקד יושב לנאשם או מי מטעמו, על פי פרטי חשבון בנק שימציא, אלא אם נרשם עיקול.

ניתנה והודעה היום י"ט חשוון תשע"ו, 01/11/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה